

LATINA PRO RELIGIONISTY – HODINA VIII.

Infinitiv patří společně s participií, supinem (a nám ještě neznámým gerundivem a gerundiem) mezi tzv. **jmenné tvary** sloves. V latině existuje šest druhů infinitivů, z nichž dva již znáte a s dalšími dvěma se seznámíte nyní v perfektu:

	aktivum	pasivum
prézens	<i>laudā –re</i> chválit/ že chválím...	<i>laudā –ri</i> být chválen/ že jsem chválen...
perfektum	<i>laudāv –isse</i> že jsem pochválil...	<i>laudāt –um/ –ōs esse</i> že jsem byl pochválen...

Infinitiv ve funkci nominální se vyskytuje jako podmět, předmět či jmenná část přísudku:

<i>Minime irasci decet.</i> (Sal.)	Nesluší se hněvat. (podmět)
<i>Pulchrum est bene facere rei publicae.</i> (Sal.)	Je krásné prospívat státu. (podmět)
<i>Caesar bellum cum Germanis gerere constituit.</i> (Caes.)	Caesar se rozhodl vést válku s Germány. (předmět)
<i>Vivere, Lucili, militare est.</i> (Sen.)	Žít znamená bojovat, Lucilie. (jmenná část přísudku)

Polovětné, nebo též infinitivní vazby, nahrazují vedlejší věty předmětné či podmětné. V češtině jim často odpovídá vedlejší věta se spojkou *že* nebo *aby*. Jsou dvojího typu – akuzativ s infinitivem a nominativ s infinitivem.

EXERCITIONES

Přeložte věty podle vzoru:

Marek zavírá Sexta v ložnici.

Marcus Sextum in cubiculo claudit.

Marek zavřel Sexta v ložnici.

Sextus je zavřený v ložnici.

Říkám, že ho Marek zavřel v ložnici.

Sextus se rmoutí, že je Markem zavřený v ložnici.

Marek posílá Sextovi knihu.

Sextus se raduje, že mu Marek posílá knihu.

Vím, že ta kniha nebyla poslána Markovi.

Myslím si, že Marek Sextovi tu knihu neposlal.

Marek zabil Sexta.

Sextus byl zabit Markem.

Věděli jsme, že Sextus zabil Marka.

Posílám ti dopis.

Dopis byl poslán před třemi dny. (*ante tres dies*)

Petr mi poslal dopis.

Říká, že ten dopis poslal bratrovi.

Matka si myslí, že Marek dal sestře pusu.

Věděl jsem, že byl dotčen.

Sestra říká, že byla matkou napomenuta.

Vím, že jí Marek pusu nedal.

Kdyby se jí dotkl, řekla by to matce.